

AKO GLOBÁLNY PREDIKTOR (GP) RIADI SVET?

- CZ24 News | 2. května 2021

Globálne riadenie sveta/planéty sa uskutočňuje neštruktúrne, zatiaľ neexistuje sformovaná „svetová vláda“, pričom na globálne riadenie slúžia najrôznejšie nadnárodné štruktúry.

Slúžia na to **oficiálne nadnárodné štruktúry** ako OSN, EÚ, Organizácia pre bezpečnosť a spoluprácu v Európe (OBSE) či Organizácia pre ekonomickú spoluprácu a rozvoj (OECD). A slúžia na to aj **neoficiálne rokovacie fóra**, ako je Rímsky klub, Bilderberg, Trilaterálna komisia, Bohémsky klub, Rada pre medzinárodné vzťahy, Výbor 300, Svetové ekonomické fórum (SEF) v Davose, Mníchovská bezpečnostná konferencia a ďalšie, a vari od roku 2005 aj GLOBSEC so sídlom v Bratislave.

Zväčša ide o neformálne skupiny zložené z „mocných tohto sveta“, sú medzi nimi bývalí prezidenti, poprední biznismeni, predstavitelia centrálnych bánk („peňazomenci“), tajných služieb, novinári, umelci, vydavatelia, vlastníci masmédií. Rokujú a konajú utajene, dostať sa na ich stretnutia sa dá iba na osobné pozvanie, z ich rokovaní sa nerobia zápisy, zverejnenie obsahu diskusií je zväčša zakázané.

Rímsky klub založili v apríli 1968, teda po ukončení Druhého vatikánskeho koncilu (1962–1965), ako organizáciu jednotlivcov, ktorí majú spoločný záujem o budúcnosť ľudstva a usilujú sa o „zmenu“, s cieľom prevziať a plniť časť výsledkov tohto vysokého cirkevného zhromaždenia. Zvolal ho pápež Ján XXIII. a skončilo sa za vlády Pavla VI., a zúčastnilo sa ho viac ako 2500 katolíckych biskupov. K najzásadnejším rozhodnutiam koncilu patrí medzikresťanský dialóg, ale aj dialóg s nekresťanskými náboženstvami, predovšetkým so Židmi a moslimami, ako aj s neveriacimi, a nahradenie latinčiny národnými jazykmi pri bohoslužbe. Koncil sa stal prelomovým momentom v moderných dejinách

katolíckej cirkvi, ktorá sa rozhodla otvoriť modernému svetu a vnútorne sa reformovať v zmysle svetovej vlády, dogmy o udržateľnom raste a ochrane chudobných. Rímsky klub je globálny think-tank, ktorý na seba sústredil pozornosť sveta v roku 1972 prvou správou „Medze rastu“.

Súčasný pracovný program klubu sú témy o zmene fungovania ekonomických systémov. Z vybraných uverejnených správ stoja za zmienku „základy digitalizácie spoločnosti a „ohlúpenie“ mladej generácie pomocou nových výukových a vzdelávacích metód: Ludstvo na rázcestí (1974), Revízia medzinárodného poriadku (1976) a Na hrane (2015).

Bilderberg (aj Konferencia Bilderberg či Skupina Bilderberg) je označenie pre výročnú uzavretú konferenciu, na ktorú riadiaci výbor pozýva 120 až 150 významných osobností zo Severnej Ameriky a Európy. Nazýva sa podľa mena hotela v Holandsku, neďaleko Arnhemu, v ktorom sa konalo koncom mája 1954 prvé stretnutie. Inicioval ho poľský politik, istý Joseph Retinger, človek s komplikovaným životopisom, pyšný na svoje anglosaské korene, v obave pred rastom „antiamerikanizmu“.

O pozvaní rozhoduje riadiaci výbor a každý rok sa obmieňa nielen zoznam pozvaných, ale aj miesto konania. Tradične tvoria jednu tretinu pozvaných politici a zvyšné dve tretiny sú osobnosti z oblasti finančníctva, priemyslu, odborov, vzdelávania a komunikácií. Neoficiálna centrála Bilderbergu je na univerzite v holandskom Leidene. Na programu rokovania bývajú najmä otázky ako svet bez jadra, kyberterorizmus, Afrika, Rusko, financie, colná ochrana, americko-európske vzťahy, Afganistan a Pakistan, islam a Irán, a tak ďalej. Vyšlo najavo, že skupina Bilderberg hrala zásadnú rolu pri vytváraní spoločnej európskej meny euro. Údaje o činnosti tejto tajomnej organizácie sú rozporuplné a ťažko dostupné, pričom je možné, že práve toto tajomné združenie svetových vodcov vládne svetu. Samotný fakt prísneho a výnimočného utajovania Bilderbergu núti premýšľajúcich, aby sa na toto dívalo pozerali s podozrením.

Medzi zakladateľmi a členmi riadiaceho výboru sú mená ako spomínaný Józef Retinger, holandský princ Bernhard z Lippe-Biesterfeldu, Peter Carington, istý čas generálny tajomník NATO, Martin Taylor, bývalý riaditeľ banky Barclays, Bill Clinton, Margaret Thatcherová, Juan Carlos I., Tony Blair, Henry Kissinger, Zbigniew Brzezinski, pokiaľ ide o Rockefellerovcov, oni sami opakovane potvrdili, že sa zapojili do tajomnej komunity. Na uniknutých zoznamoch účastníkov sú mená Bill Gates, Angela Merkelová, Nórskeho kráľa Harald V., šéf NATO, prezident Poľska Aleksander Kwaśniewski, grécky premiér Kostas Karamanlis, Fínskeho premiéra Matti Vanhanen, predseda Európskej komisie José Manuel Barroso, minister obrany USA Donald Rumsfeld, so škandálmi spájaná hlava Svetovej banky Paul Wolfowitz, šéf ECB Jean-Claude Trichet, Česi Vladimír Dlouhý, bývalý podpredseda federálnej vlády a minister priemyslu a obchodu, Michael Žantovský, istý čas veľvyslanec ČR v Izraeli, Jiří Pehe, riaditeľ Politického odboru Kancelárie prezidenta Václava Havla, Karel Schwarzenberg.

Jediným známym slovenským účastníkom [Bilderbergu](#) je **Ivan Mikloš**, bol na ňom dvakrát ako minister financií v druhej Dzúrindovej vláde (2002-2006).

„Do kontaktu s touto skupinou som prišiel tak, že ma najskôr pozvali prednášať o našich reformách, potom som bol pozvaný ako účastník,“ uvádza Mikloš. Na prvom stretnutí sa diskutovalo o rozširovaní EÚ a reformách, na druhom bola témou konkurencieschopnosť a lisabonská stratégia. Mikloš vysvetľuje, že utajovanie miesta stretnutí, ako aj priebehu diskusie má jediný dôvod: „Ide o to, aby ľudia mohli slobodne diskutovať, aby mohli hovoriť názory bez hrozby, že budú zverejnené.“

Pavol Demeš, riaditeľ German Marshall Fund U.S. (2010), napriek tomu, že sa Bilderbergu nezúčastnil

(„Pred pár rokmi som bol pozvaný, no nevyšlo mi to“), hovorí, že na takýchto stretnutiach „sa neprijímajú rozhodnutia, účastníci sa v príjemnom prostredí bez stresu a tlaku médií môžu lepšie spoznať, konfrontovať svoje názory a prípadne nadväzovať priateľské vzťahy.“

Významné miesto pri „usmerňovaní sveta“ majú každoročné **stretnutia Svetového ekonomického fóra (SEF) v Davose**, založené na platforme kognitívneho kapitalizmu zvolávané od roku 1971. Každoročne v januári prichádzajú do Davosu lídri sveta, aby diskutovali a predstavili svoje predstavy o svete.

Zakladateľom a výkonným predsedom SEF je Klaus Schwab (*1938), ktorý dostal od globálnych elít úlohu predstaviť na platforme SEF „Veľký reset“, pričom „reset“ v princípe nie je „zmena“, ale „vynulovanie, zrušenie“. K. Schwab je autorom (resp. kryje skutočných autorov) knihy *Štvrtá priemyselná revolúcia* (2018), ale aj knihy *Covid-19: Veľký reset* (2020), a na tom základe je považovaný za autora projektu **Veľký reset**, ktorý býva nazývaný tiež **Štvrtou priemyselnou revolúciou**.

Veľký reset chce presadiť „stará známa trojica“: Rothschild, Rockefeller a Svätá stolica (v roku 2020 bol v Davose aj kardinál Turson, ktorý priniesol pozdrav od Františka). Štruktúry sú staré s novým jazykom, ale starými väzbami European Financial Services Regulation (EFSR) Londýn, Inter-Alpha, banky Santander, Intesa Sanpaolo, Crédit Agricole (Rothschild), Deutsche Bank (Rockefeller).

Veľký reset je úzko prepojený na agendu OSN 2030, ktorá napr. pod pláštikom pomoci proti Covidu-19 šíri v Južnej Amerike i v Afrike ideológiu LGBT, potratov a eutanázie. Schéma je klasická: **financie (pôžičky) sú podmienené prijatím určitých nanajvýš „tolerantných“ legislatívnych opatrení**. V konečnom dôsledku má ísť o totálnu biologickú, mentálnu a duchovnú transformáciu človeka. Klaus Schwab uvádza: „Štvrtá priemyselná revolúcia povedie k fúzii našej fyzickej, digitálnej a biologickej identity.“ Čiže, ide o vytvorenie akéhosi tvora homunkula – sen všetkých gnostických alchymistov, človeka stvoreného vedou a technikou, nezávislého na Bohu a nemenných danostiach (podľa <https://www.velky-reset-v-dymovej-clone-covidu-co-nas-asi-caka-v-roku-2021/>). Zdá sa, že zmena politického a ekonomického systému na planéte je neodvratná, zopakujme však: iba do tej miery, do akej sa pravdivé informácie nedostanú verejnosti.

Nič z týchto zámerov by národní politici, predstavitelia štátov, nemali ignorovať, ak majú záujem na prežití Európy. Ak, pravda, taký záujem skutočne majú.

(Kapitola z knihy „V slovenskom zrkadle“, ktorá vychádza vo vydavateľstve Torden)

Autor: Marián Tkáč